

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۷ جولای ۲۰۲۲

یونس نگاه

عید قربان، نمایش فاصله‌ها بود

در عید قربان و حج امسال، طالبان ضمن تجارت و کسب عاید و اشتراک گروهی در مراسم حج از خزانه دولت و بیت‌المال، کوشیدند با نشر گزارش‌ها از جریان مدیریت مراسم، نقش حکومت را بازی کنند و نشان دهند که گویا می‌توانند یک روند عمومی را مدیریت کنند. اما آن مراسم که با پول مردم، سیستم‌های مدیریتی از پیش تنظیم شده و سنت دیرینه خودکار به اجراء می‌آید، بیشتر شبیه سوارکاری تانک‌ها و موترهای باقی‌مانده از دولت سابق و فرصت مانور رایگان بود، نه میدان اثبات ظرفیت حکومت‌داری. مراسم حج با حاشیه‌های رشوت‌ستانی، حیف‌ومیل عواید، معرفی دوستان و اقارب و استفاده شخصی زیر نام سهمیه‌بندی نیز همیشه همراه است. در سیستم بسته و استبدادی طالبان، گشودن اسرار مالی معمول نیست و نمی‌توان به‌آسانی فهمید که چه مقدار پول از بودجه حج به جیب اشخاص و تیم‌های دخیل در مدیریت حج ریخته است، اما از حضور مقام‌ها و مسؤولان طالبان در حج و شکایت ملا یعقوب از این بابت، می‌توان فهمید که پشت پرده این مراسم حیف‌ومیل جریان داشته است و تعداد زیادی از مسؤولان طالب در این روزها مشغول جمع‌آوری پول، پیش‌برد تجارت و سیر و سفر بوده‌اند.

عید قربان نمایش فاصله طالبان با مردم نیز بود. ملا حسن آخوند نماز عید را با حضور گروهی از خودی‌های طالب در ارگ خواند و افرادی چون کرزی، عبدالله و دیگر متنفذان مقیم کابل را در نماز عید او راه نبود. از دیدار ملا حسن با نمایندگان شوراهای اصناف و گروه‌های اجتماعی و سیاسی غیرطالب در روز عید نیز خبری نشر نشده است. او که در مقام حاکم کابل و شخص اول اداری کشور نشسته است، با وجود تبلیغات وسیعی که از وجود امنیت می‌کند، مثل دیگر حاکمان به مسجد عیدگاه نرفت و در روزهای عید با باشندگان کابل دید و وادید نداشت. ملا حسن که پراشوتی به ارگ رسیده است، با باشندگان پایتخت وجه مشترک و تماس وسیع ندارد. حتا زمانی که در قرن نوزدهم جنرالان، وایسراها و دست‌نشانندگان انگلیس اداره کابل را به دست می‌گرفتند، در عیدها می‌کوشیدند با مردم در تماس باشند، به جاده‌ها بروند و برای پذیرایی از متنفذان و نمایندگان افسار مختلف دست‌رخوان فرش کنند، اما ملا حسن چنین نکرد.

آن طرفتر، شقاق دیگری در عید آشکار شد. افرادی چون عبدالله، کرزی و دیگر مقام‌ها و منتقدان باقی‌مانده از دوران پیش از طالب، کوشیدند با دید و وادید درون‌قشری خود از عید فرصتی برای نمایش حضور بسازند. عبدالله با پذیرائی از ده‌ها زورمند، وکیل، منتقد و قومندان تسلیم‌شده به طالب و منتظران لویه‌جرگه، طبق عادت نمایش رنگینی راه انداخته بود که نه با واقعیت بی‌رنگی حاکمیت طالبان همخوانی داشت و نه با گرسنگی و افسردگی مأموران، کارگران، دهقانان و دیگر باشندگان عادی کشور؛ کسانی که بندرت توانائی پهن کردن دسترخوان عیدی پررنگ را داشتند.

مانور طالبان هنوز ادامه دارد. آنان با زایرانی که برمی‌گردند، مصاحبه می‌کنند. مقام‌های آن گروه خاطرهنویسی می‌کنند و عکس‌های حج و سفر خود را شریک می‌سازند، تو گوئی آن مراسم برای ادای فریضه دینی نبوده، بلکه مراسم سیاسی و تفریحی بوده است در خدمت تبلیغ «امارت» و مسؤلان آن گروه.

دنیای مردم اما نه به بی‌رنگی طالبان است و نه به زرق‌وبرق تاجر-سیاست‌مداران بازمانده از دوران جمهوری اسلامی. آنان عده‌ای در خلوت خانوادگی و رفیقانه محافل کوچک برگزار کردند، موسیقی شنیدند، کسانی رقصیدند و بسیاری با وجود تن‌های تکیده و لباس‌های کم‌رنگ، هم‌دیگر را با لبخند به بغل کشیده و عید مبارکی گفته‌اند. تعدادی برای ادای فریضه دینی، بی‌ادعا و آرام به حج رفته و از آن‌جا نیز بدون سیاست و ریاء برگشته‌اند.

در عید خبر از شکستن آلات موسیقی و دره‌کاری جوانان آوازخوان و علاقه‌مند شادی نیز نشر شد. عید قربان مراسم نمایش شقاق‌ها بود و فاصله حاکمان امروز و زورمندان سابق با مردم را یادآوری کرد.